

เรื่องเฮี้ยน เขย่าขวัญ

เรื่องผีบน เขย่าขวัญ

 Nanmeebooks

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด

ชุด ลีลับขนหัวลูก: เรื่องเขียนเขย่าขวัญ

ปริยาภทร พันธู ภาพประกอบ

พิมพ์ครั้งที่ 1 มีนาคม 2558

ราคา 49 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2558: สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

กองบรรณาธิการนานมีบุ๊คส์.

เรื่องเขียนเขย่าขวัญ. -- (ชุด ลีลับขนหัวลูก). -- กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2558.
80 หน้า.

1. เรื่องสั้นไทย. I. ปริยาภทร พันธู, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.

895.91301

ISBN 978-616-04-2336-1

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตยวัฒนา **ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ** วาตรี สังสกฤษ **ผู้จัดการ**
สำนักพิมพ์ สุชาดา งามวัฒนจินดา **บรรณาธิการบริหาร** วิมล จรุงจรส **บรรณาธิการเล่ม**
พัชรภรณ์ หลวงขึ้น **หัวหน้ากองพิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** ดวงพร วิทยุธรรมรัตน์ **พิสูจน์**
อักษรและตรวจสอบ รณชัย ทุมรัตน์ **ภัทรทิวา บุษปะ** **ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม** เบญจสิงห์ สมบุญ
ผู้จัดการกองศิลปกรรม กฤษดา ส่งสงค์ **ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม** สุนันท์ เพชรวาว
ศิลปกรรม พิมพ์ิศา คุรุธรรมณัฐ **คอมพิวเตอร์กราฟิก** ศรดา **หัวหน้ากองประสานงานการผลิต**
จรัสศรี พรหมเทพ **ประสานงานการผลิต** ฉัตรทิพย์ กลสิธิ์ **สำนักงาน** บริษัท นานมีบุ๊คส์พับลิ
เคชั่นส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา
กรุงเทพฯ 10110 โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919
e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เฟลตที่ กิรติชนพัทธ์ โทร. 0-2439-6000 **พิมพ์ที่** ที่ เอส อินเตอร์พรีนซ์ โทร.0-2174-6055
จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี)
ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 www.nanmeebooks.com

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ผลิตมาจากไม้ในป่าปลูก โดยไม่ทำลายป่าไม้ธรรมชาติ
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

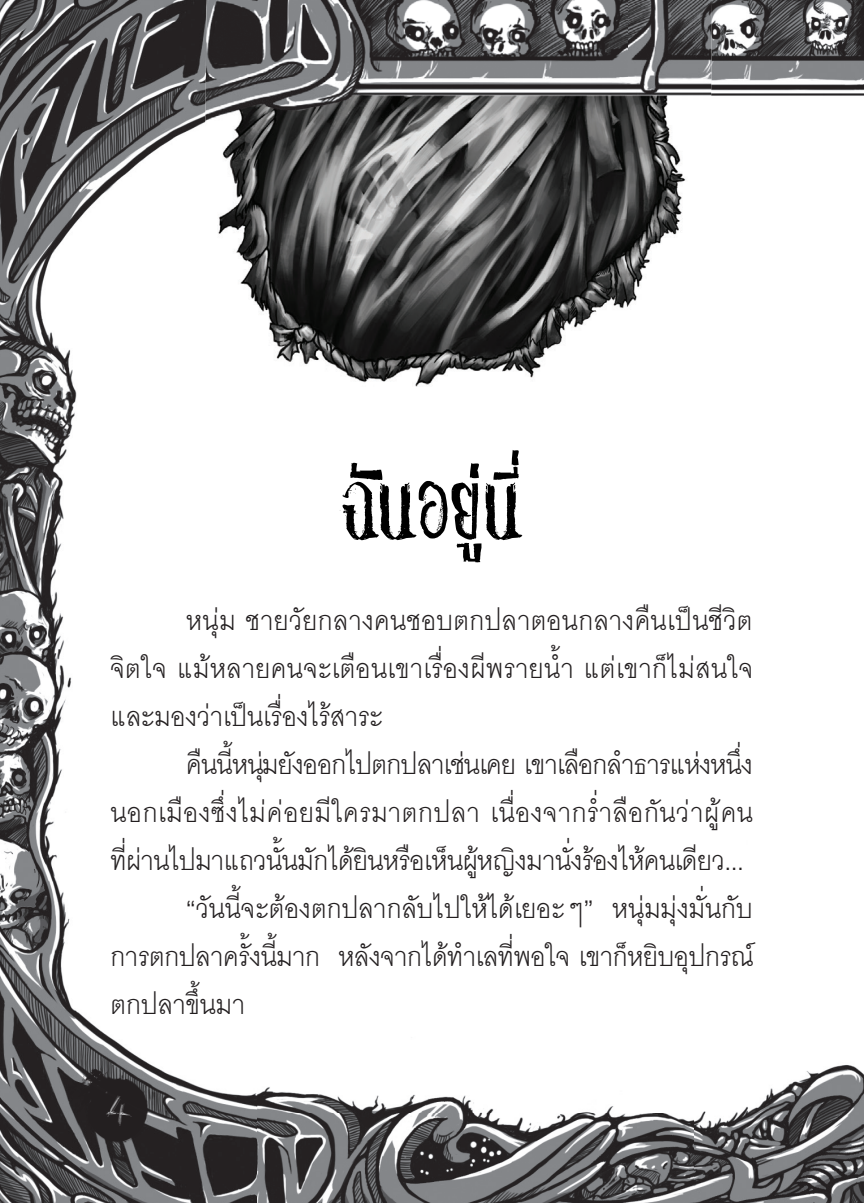
หากหนังสือเล่มนี้ผิดลิขสิทธิ์ใดมาตรงฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย
สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน
หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนำสำนักพิมพ์

“เรื่องเหียนเข่าขวัญ” หนึ่งในชุดความรู้ Super Zapp ชวนคุณมาอกสั่นขวัญกระเจิงกับเรื่องสุดเหี้ยน 19 เรื่อง เช่น ฉันทขอสาปเธอ อย่ามอง มาเล่นกันเถอะ ไปอยู่กับฉันด้วยกันนะและอีกมากมาย

นี่เป็นเพียงตัวอย่างเรียกน้ำย่อยเท่านั้น หากพร้อมผวาแล้ว ก็เปิดหน้าต่อไปได้เลย

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์

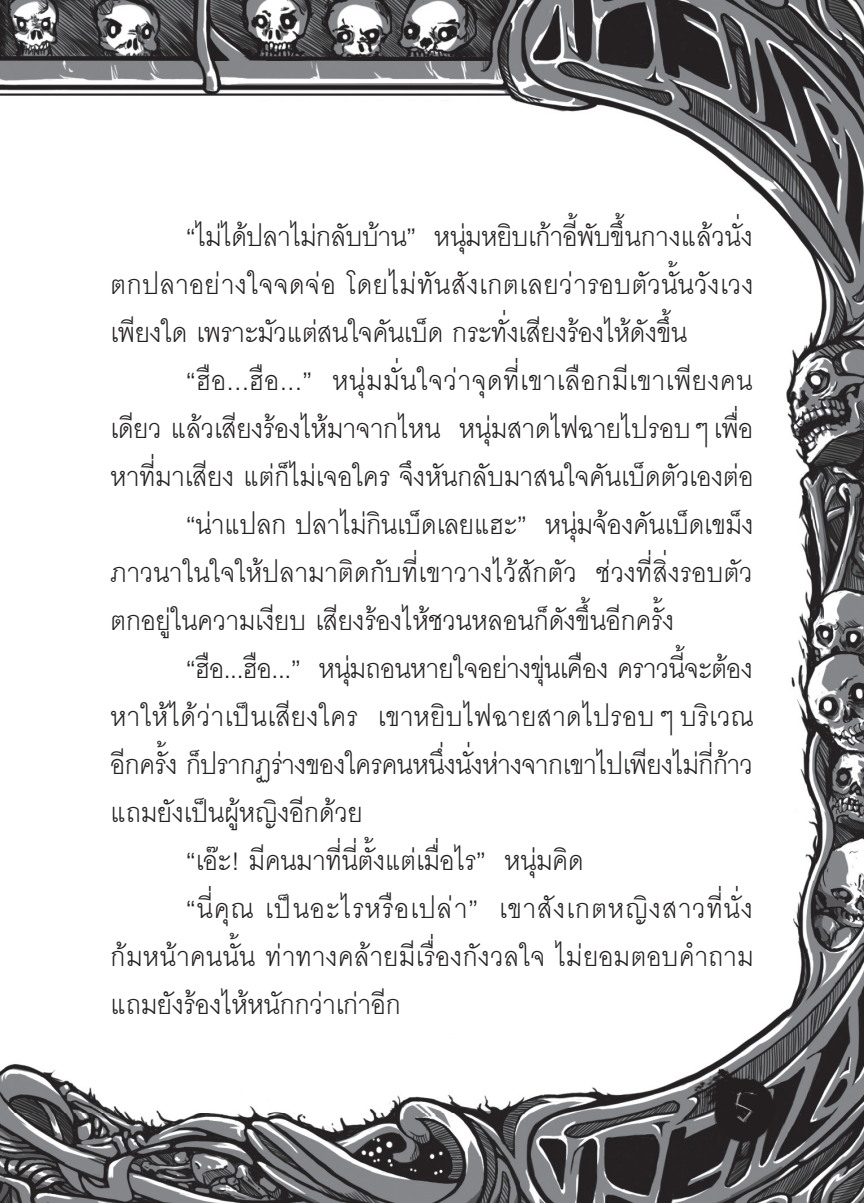

ฉันอยู่ที่นี่

หนุ่ม ชายวัยกลางคนชอบตกปลาตอนกลางคืนเป็นชีวิตจิตใจ แม้หลายคนจะเตือนเขาเรื่องผีพรายน้ำ แต่เขาก็ไม่สนใจ และมองว่าเป็นเรื่องไร้สาระ

คืนนี้หนุ่มยังออกไปตกปลาเช่นเคย เขาเลือกลำธารแห่งหนึ่งนอกเมืองซึ่งไม่ค่อยมีใครมาตกปลา เนื่องจากรำลึกกันว่าผู้คนที่ผ่านไปมาแถวนั้นมักได้ยินหรือเห็นผู้หญิงมานั่งร้องไห้คนเดียว...

“วันนี้จะต้องตกปลากลับไปให้ได้เยอะๆ” หนุ่มมุ่งมั่นกับการตกปลาครั้งนี้มาก หลังจากได้ทำเลที่พอใจ เขาก็หยิบอุปกรณ์ตกปลาขึ้นมา

“ไม่ได้ปลาไม่กลับบ้าน” หนุ่มหยิบเก้าอี้พับขึ้นทางแล้วนั่งตกปลาอย่างใจจดจ่อ โดยไม่ทันสังเกตเลยว่ารอบตัวนั้นวังเวงเพียงใด เพราะมัวแต่สนใจคันเบ็ด กระทั่งเสียงร้องให้ดังขึ้น

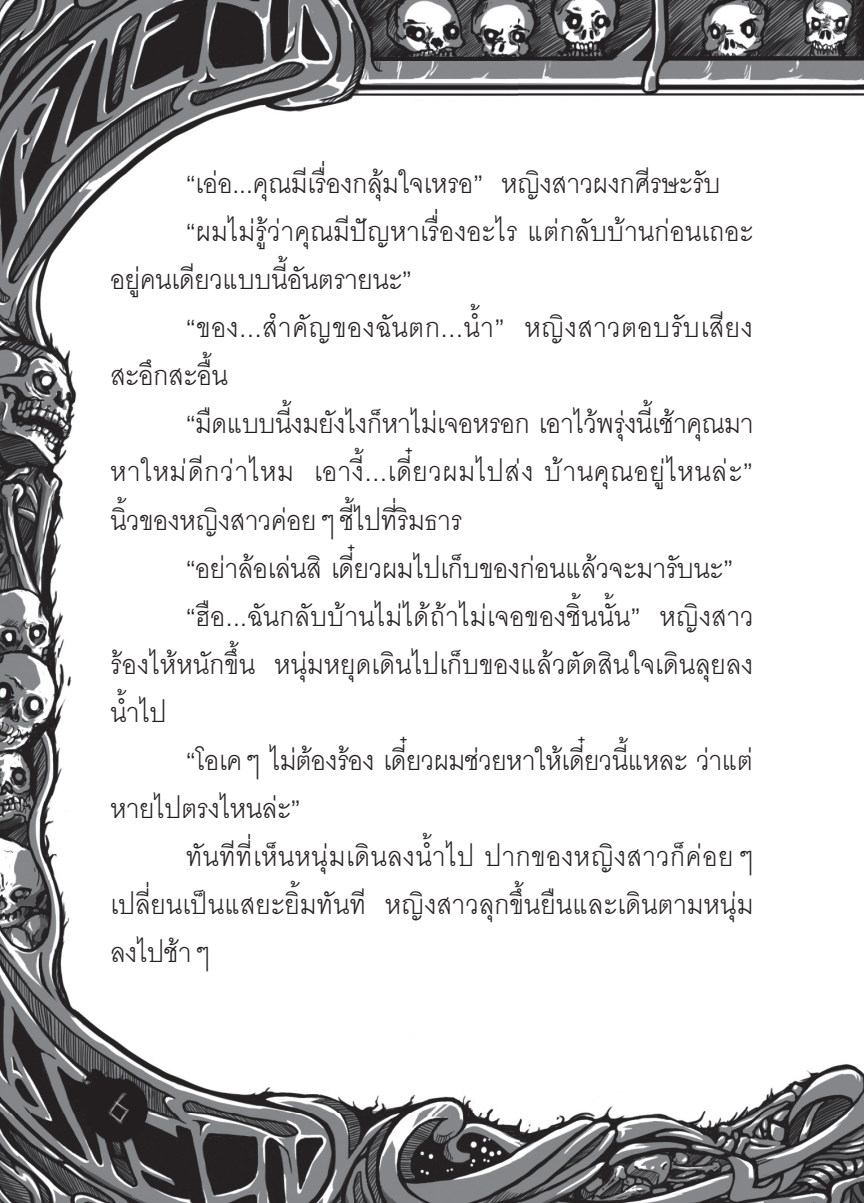
“ฮือ...ฮือ...” หนุ่มมั่นใจว่าจุดที่เขาเลือกมีเขาเพียงคนเดียว แล้วเสียงร้องให้มาจากไหน หนุ่มสาดไฟฉายไปรอบๆ เพื่อหาที่มาเสียง แต่ก็ไม่มีใคร จึงหันกลับมาสนใจคันเบ็ดตัวเองต่อ

“น่าแปลก ปลาไม่กินเบ็ดเลยแฮะ” หนุ่มจ้องคันเบ็ดเขม็งภาวนาในใจให้ปลามาติดกับที่เขาวางไว้สักตัว ช่วงที่สิ่งรอบตัวตกอยู่ในความเงียบ เสียงร้องให้ชวนหลอนก็ดังขึ้นอีกครั้ง

“ฮือ...ฮือ...” หนุ่มถอนหายใจอย่างขุ่นเคือง คราวนี้จะต้องหาให้ได้ว่าเป็นเสียงใคร เขาหยิบไฟฉายสาดไปรอบๆ บริเวณอีกครั้ง ก็ปรากฏร่างของใครคนหนึ่งนั่งห่างจากเขาไปเพียงไม่กี่ก้าว แถมยังเป็นผู้หญิงอีกด้วย

“เอ๊ะ! มีคนมาที่นี่ตั้งแต่เมื่อไร” หนุ่มคิด

“นี่คุณ เป็นอะไรหรือเปล่า” เขาสังเกตหญิงสาวที่นั่งก้มหน้าคนนั้น ท่าทางคล้ายมีเรื่องกังวลใจ ไม่ยอมตอบคำถาม แถมยังร้องให้หนักกว่าเก่าอีก

“เอ่อ...คุณมีเรื่องกลุ้มใจหรือ” หญิงสาวผงกศีรษะรับ
“ผมไม่รู้ว่าคุณมีปัญหาเรื่องอะไร แต่กลับบ้านก่อนเถอะ
อยู่คนเดียวแบบนี้อันตรายนะ”

“ของ...สำคัญของฉันตก...น้ำ” หญิงสาวตอบรับเสียง
สะอึกสะอื้น

“มิดแบบนี้นะยังงี้ก็หาไม่เจอหรอก เอาไว้พรุ่งนี้เข้าคุณมา
หาใหม่ดีกว่าไหม เอาจี้...เดี๋ยวผมไปส่ง บ้านคุณอยู่ไหนล่ะ”
นิ้วของหญิงสาวค่อยๆ ชี้ไปที่ริมธาร

“อย่าล้อเล่นสิ เดี่ยวผมไปเก็บของก่อนแล้วจะมารับนะ”

“ฮือ...ฉันกลับบ้านไม่ได้ถ้าไม่เจอของชิ้นนั้น” หญิงสาว
ร้องไห้หนักขึ้น หมู่หยุดเดินไปเก็บของแล้วตัดสินใจเดินลุยลง
น้ำไป

“โอเคๆ ไม่ต้องร้อง เดี่ยวผมช่วยหาให้เดี๋ยวนี้แหละ ว่าแต่
หายไปตรงไหนล่ะ”

ทันทีที่เห็นหมู่เดินลงน้ำไป ปากของหญิงสาวก็ค่อยๆ
เปลี่ยนเป็นส่ายยิ้มทันที หญิงสาวลุกขึ้นยืนและเดินตามหมู่
ลงไปช้าๆ

“ช่วยส่องไฟฉายให้หน่อยได้ไหม ผมไม่รู้ว่ะ...”

ชายหนุ่มหันกลับมาหาหญิงสาว แต่เขาพบเพียงความว่างเปล่า พร้อมพื้มาขึ้น

“หายไปไหนของเขานะ” หนุ่มสงสัยแล้วหันกลับไปหาของต่อ แต่จังหวะที่หันกลับไปก็พบผู้หญิงที่เขาตามหาพุ่งใส่เขา

“ฉันอยู่นี่!”

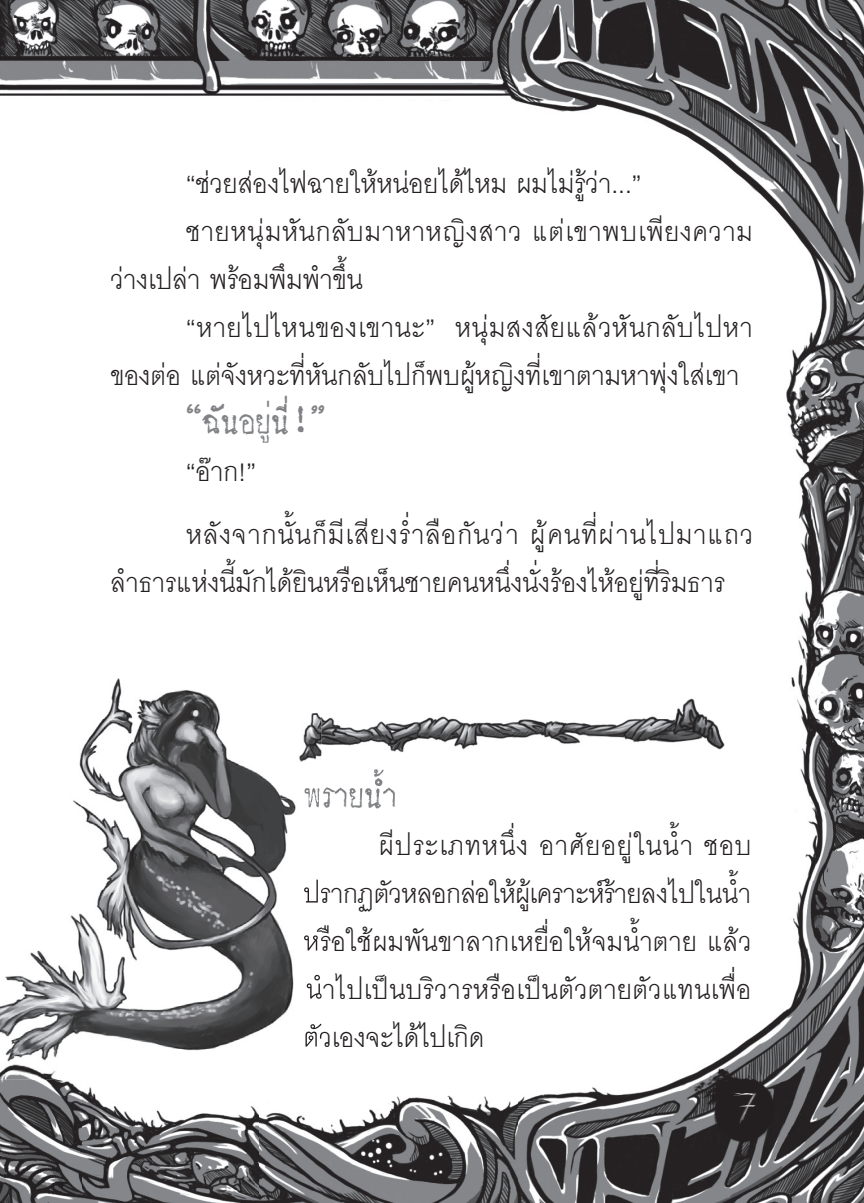
“อ้าก!”

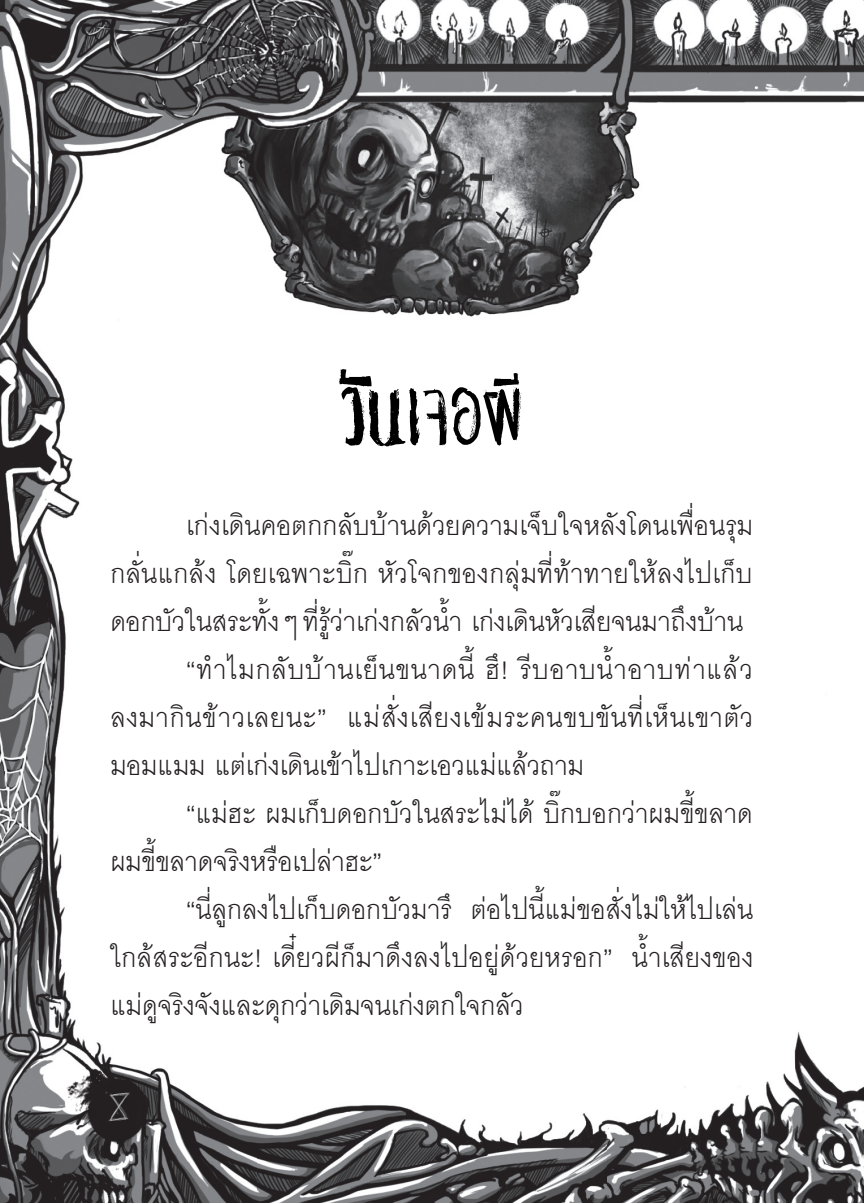
หลังจากนั้นก็มึนเสียงรำลือกันว่า ผู้คนที่ผ่านไปมาแถวลำธารแห่งนี้มักได้ยินหรือเห็นชายคนหนึ่งนั่งร้องไห้อยู่ที่ริมธาร

พรายน้ำ

ผีประเภทหนึ่ง อาศัยอยู่ในน้ำ ชอบปรากฏตัวหลอกล่อให้ผู้เคราะห์ร้ายลงไปใต้น้ำ หรือใช้ผมพันขาลากเหยื่อให้จมน้ำตาย แล้วนำไปเป็นบริวารหรือเป็นตัวตายตัวแทนเพื่อตัวเองจะได้ไปเกิด

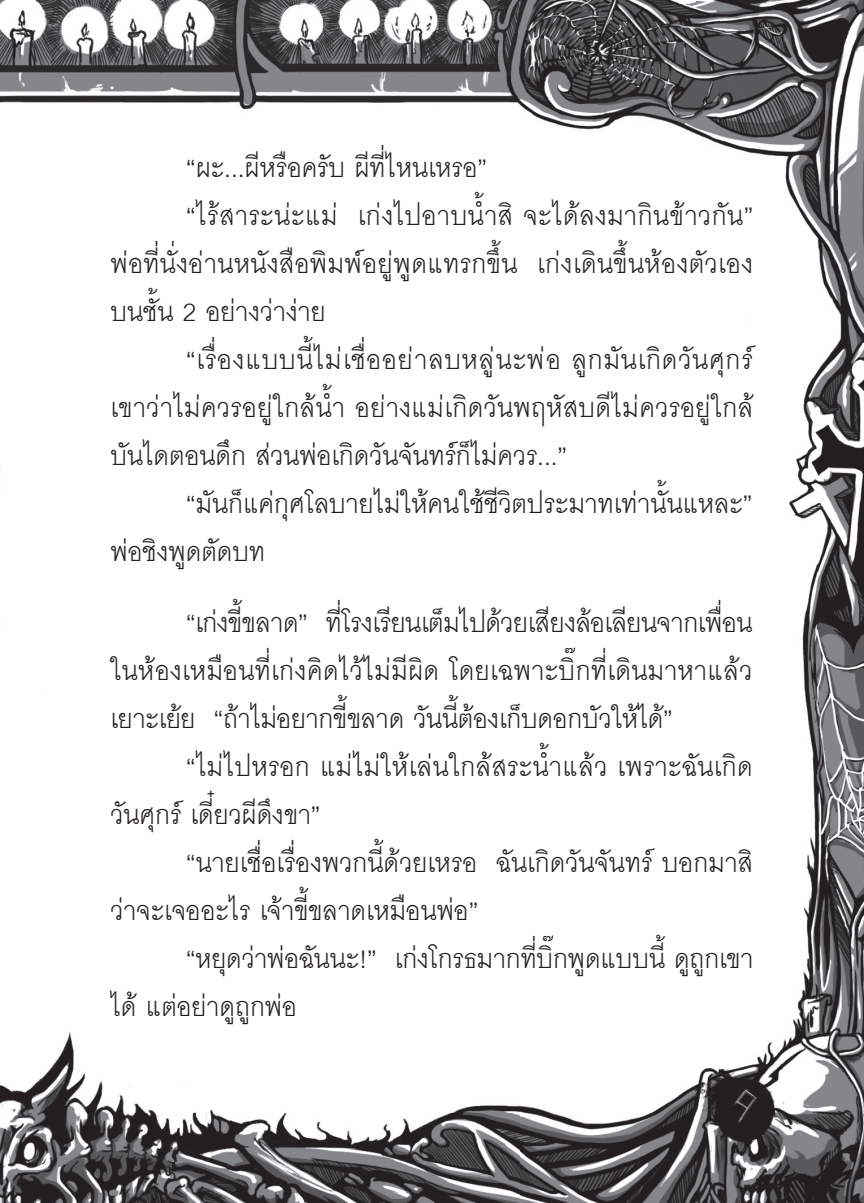
วันเวอพี

เก่งเดินคอตกลับบ้านด้วยความเจ็บใจหลังโดนเพื่อนรุมกลั่นแกล้ง โดยเฉพาะบ๊ิก หัวใจของกลุ่มที่ท้าทายให้ลงไปเก็บดอกบัวในสระทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเก่งกลัวน้ำ เก่งเดินหัวเสียจนมาถึงบ้าน

“ทำไมกลับบ้านเย็นขนาดนี้ ฮี! รีบอาบน้ำอาบท่าแล้วลงมากินข้าวเลยนะ” แม่สั่งเสียงเข้มระคนขบขันที่เห็นเขาตัวมอมแมม แต่เก่งเดินเข้าไปเกาะเอวแม่แล้วถาม

“แม่อะ ผมเก็บดอกบัวในสระไม่ได้ บ๊ิกบอกว่าผมชี้ขาด ผมชี้ขาดจริงหรือเปล่าอะ”

“นี่ลูกลงไปเก็บดอกบัวมาวี ต่อไปนี้แม่ขอสั่งไม่ให้ไปเล่นใกล้สระอีกนะ! เดี่ยวผีก็มาดิ่งลงไปอยู่ด้วยหรอก” น้ำเสียงของแม่ดูจริงจังและดูว่าเดิมจนเก่งตกใจกลัว

“อะ...ผีหรือครับ ผีที่ไหนหนอรอ”

“ไร้สาระนะแม่ เก่งไปอาบน้ำสิ จะได้ลงมากินข้าวกัน”
พ่อที่นั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่พูดแทรกขึ้น เก่งเดินขึ้นห้องตัวเอง
บนชั้น 2 อย่างว่าง่าย

“เรื่องแบบนี้ไม่เชื่ออย่าลบหลู่นะพ่อ ลูกมันเกิดวันศุกร์
เขาว่าไม่ควรอยู่ใกล้น้ำ อย่างแม่เกิดวันพฤหัสบดีไม่ควรอยู่ใกล้
บันไดตอมดึก ส่วนพ่อเกิดวันจันทร์ก็ไม่ควร...”

“มันก็แค่กุศโลบายไม่ให้คนใช้ชีวิตประมาทเท่านั้นแหละ”
พ่อชิงพูดตัดบท

“เก่งซี้ชลาด” ที่โรงเรียนเต็มไปด้วยเสียงล้อเลียนจากเพื่อน
ในห้องเหมือนที่เก่งคิดไว้ไม่มีผิด โดยเฉพาะบ๊ิกที่เดินมาหาแล้ว
เยาะเย้ย “ถ้าไม่อยากซี้ชลาด วันนี้ต้องเก็บดอกบัวให้ได้”

“ไม่ไปหรอก แม่ไม่ให้เล่นใกล้สระน้ำแล้ว เพราะฉันเกิด
วันศุกร์ เดี่ยวผีdingขา”

“นายเชื่อเรื่องพวกนี้ด้วยหรอ ฉันเกิดวันจันทร์ บอกมาสิ
ว่าจะเจออะไร เจ้าซี้ชลาดเหมือนพ่อ”

“หยุดว่าพ่อฉันนะ!” เก่งโกรธมากที่บ๊ิกพูดแบบนี้ ดูถูกเขา
ได้ แต่อย่าดูถูกพ่อ